

أ. نیت روزه ماه رمضان

أ. نیت روزه ماه رمضان

مسأله ۸۰۷) از آنجا که شروع روزه از اول فجر است، نیت آن هم باید از آن لحظه به تأخیر نیفتد و بهتر است پیش از فرا رسیدن طلوع فجر، نیت روزه کند.

مسأله ۸۰۸) انسان می تواند در هر شب از ماه رمضان برای روزه فردا، نیت کند ولی بهتر است که شب اول ماه، روزه همه ماه را نیت کند و هر شب نیز نیت خود را تجدید کند.

مسأله ۸۰۹) اگر اول شب نیت کند فردا روزه بگیرد و پس از آن به خواب رود و تا بعد از اذان صبح بیدار نشود یا سرگرم کاری شده و از فرا رسیدن صبح غافل شود و پس از آن متوجه شود، روزه او صحیح است.

مسأله ۸۱۰) در ماه رمضان نمی توان غیر از روزه رمضان را نیت کرد، مگر در مورد مسافر که نمی تواند روزه رمضان را بگیرد ولی نذر کرده است در سفر روزه مستحبی بگیرد که در این صورت روزه نذر او در ماه رمضان صحیح است.

مسأله ۸۱۱) اگر کسی در شب ماه رمضان، عمدتاً تا طلوع فجر، نیت روزه نکند، هر چند در اثنای روز نیت کند، روزه اش صحیح نیست. البته باید تا مغرب آن روز از همه چیزهای باطل کننده روزه اجتناب کند و بعد از ماه رمضان، قضای آن روز را به جا آورد.

مسأله ۸۱۲) کسی که در ماه رمضان از روی فراموشی یا بی اطلاعی، نیت روزه نکند و در بین روز متوجه شود، چنانچه کاری که روزه را باطل می کند انجام داده باشد، نمی تواند نیت روزه کند؛ چه قبل از ظهر متوجه شود یا بعد از ظهر. اما اگر کاری که روزه را باطل می کند، انجام نداده باشد در صورتی که بعد از ظهر متوجه شود، نیت روزه او صحیح نیست و در هر دو صورت تا مغرب باید از کارهای باطل کننده روزه خودداری کند، و اگر پیش از ظهر متوجه شود، بنا بر احتیاط واجب باید نیت روزه کند و بعداً نیز روزه آن روز را قضا کند.

۱. البته روزه نذر در ماه رمضان، روزه رمضان حساب نمی شود و باید بعداً آن را قضا کند.